METHUSELAH

LOUISE VINCENT B. AMANTE

labis na'ng kanyang pagtitiiis na huwag isiwalat
ang kanyang nalalaman, at maging sa mga karaniwan
niyang gawain ay ginagambala siya ng mga pangitain
at alaalang kipkip niya sa mahabang panahon.
siya na inatasang isilid sa kanyang gunita
ang mga lihim ng kanilang lahi. at sa oras
na ang mga ito'y mabunyag, kapahamakan ang lalapit
sa kanyang mga kababayan. ayaw niyang humantong
sa malagim na wakas ang kanilang kasaysayan at kabihasnan.

ngunit sadyang napakabigat na ng kanyang dalahin.
lumisan siya isang araw at inakyat ang tuktok
ng pinakamataas na bundok ng kanilang mundo.
naroon ang isang matandang puno na kung tawagi'y
Methuselah. umukit siya roon ng isang maliit at malalim
na butas at doon niya ibinulong, ibinuhos ang lahat
ng lihim na kanyang iningatan. saka siya dumura sa lupa,
hinalo ang laway at lupa't tinakpan ang butas
na iyon ng putik. lumulutang siya sa hangin
habang bumababa sa bundok na yaon.

hindi na niya nasaksihan ang unti-unting pagpanaw
ng mga dahon ng punong Methuselah. #